

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 23. Thomas Legatus in Anglia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

ejus eo more quo aliorum Sanctorum auctoritate Archiepiscopi Coloniensis celebrari cœptum. Ceterum corpus Caroli Magni jam ante, nempe anno millesimo ab Ottone III. Imperatore inventum fuerat. Quamvis vero incorruptum viseretur, & jam tunc miracula ad ejus tumulum edi dicerentur, necdum ejus Festum agebatur, sed dies anniversarius, ut pro aliis defunctis, servabatur. Non ergo prius quam post hanc Friderici Aenobarbi Canonizationem Carolus Magnus in quibusdam privatis Ecclesiis cultu publico tanquam Sanctus honorari cœpit. Et licet hæc Canonizatio auctoritate Antipapæ attentata sit, legitimi tamen Pontifices quidquam contra movisse non leguntur.

Sup. Lib.
LVII.
§. ult.

Sup. Lib.
XLVI. §. 91

§. XXIII.

Thomas Legatus in Anglia.

Postquam Alexander Papa Romam per- venit, Archiepiscopum Cantuarien- sem majore auctoritate muniturus, eum Legatum suum in tota Anglia, excepta Diœcesi Eboracensi, constituit. Data est hæc epistola Anagninæ septima Decembris anno millesimo centesimo sexagesimo quinto; quam ubi Thomas accepit, Episcopis Herfordiensi & Vigornienti datis literis injunxit, ut suam

I. ep. 115.
Esc.
V. Pag. an.
1166. §. 12.
Esc.

Mm 3

Legat-

Sæcul. XII.

A.C. 1166.

Legationem cunctis notam facerent. Cum igitur hoc nuncium ad Episcopum Londinensem in Festo Conversionis S. Pauli, illius Ecclesiæ Cathedralis Patroni, nempe vigesima quarta Januarii anno millesimo centesimo sexagesimo sexto, pervenisset, consternatus Regi scripsit in hæc verba: *Ubi Papa jubet, non datur appellatio, nec aliud remedium. Obediendum est. In Festo S. Pauli Londini Sacris operanti ab homine penitus ignoto literæ Pontificis mihi redditæ sunt, quibus Domino Archiepiscopo Cantuariensi Legationem in tota Anglia, excepta Diœcesi Eboracensi, concedit & confirmat. Nobis præcipitur, ut ei tanquam Sedis Apostolicæ Legato obtemperemus, eoque qui tuo jussu, Archiepiscopo absente, fructus Beneficiorum Clericorum ipsius perceperunt, ad illos restituendos intra duos menses sub pœna excommunicationis compellamus. Mibi quoque injungitur, ut a meis Collegis Denarium S. Petri exigam, literasque Archiepiscopi ad ceteros Episcopos transmittam. Quapropter pedibus tuis subjecti rogamus supplices; ne Episcopos tuos fœde proteri patiaris, per mitte, ut mandatis Papæ morem geramus, jube Denarium S. Petri, & Clericis redditus suos reddi, ab Episcopis postula, ut si in epistolis Archiepiscopi quodquam gravamen contra Regni consuetudines*

repe

reperiatur, ad Papam vel ad Legatos, ad nos mittendos, appellent (*).

Rex Angliæ in Normanniam trajecit anno millesimo centesimo sexagesimo sexto, ubi tertia & quarta Septimana post Pascha, Cenomani Præsulum Baronumque Comitibus celebratis, a Rege Franciæ rogatus, ejusque exemplum secutus, pecunias ad succurrendum Terræ Sanctæ colligi jussit. Nempe quod Alexander Papa in Concilio, Remis anno millesimo centesimo sexagesimo quarto, post Concilium Turonense celebrato, decreverat. Ceterum hoc tributum omnis conditionis hominibus, Clericis, Nobilibus, populo, atque ad annos quinque, imperabatur. Hoc primum, quod memini pro Christianis in Terra Sancta degentibus pecuniæ collectæ exemplum occurrit.

Inter hæc S. Thomas Pontiniaci versabatur, ubi solitudinis beneficio usus, totum se disciplinæ Regulari dabat. Divino officio expleto, vix unquam e manibus S. Scripturam dimittebat. Cum monachis ad laborem manuum exhibat, metebat,

Mm 4

bat,

Sæcul. XII.
A. C. 1166.

Gervas.
Chron. 1166.

Pagi. 1164
n. 23.

vit. II. 16.

Gervas. II.

(*) De anno, quo Legationis munus S. Thomæ commiserit Alexander III. Papa Cardinalis Baronius & Antonius Pagi in sua Critica dissentiunt, ad annum Christi 1166. Fleurius Pagi consentit.

Sæcul. XII.
A. C. 1166.

ep. Moger.
pag. 503.

I. ep. 65.

bat, foenum suo tempore cum aliis cumu-
labat, etsi vires pœne deficerent. Ne
tamen Ecclesiæ suæ curam penitus ab-
jiceret, anno exilii sui secundo, Salutis
humanæ millesimo centesimo sexagesimo
sexto, ad Regem Angliæ per Abbatem
quemdam Ordinis Cisterciensis episto-
lam misit lenissimam, in qua præmonet,
sibi per officium Pastoris nefas esse si-
lentio Ecclesiæ suæ mala premere, &
hortatur Regem, ut Ecclesiæ Anglicanæ
libertatem redderet. Etsi hæc Epistola
Regis animum exasperasset, dedit Archi-
episcopus etiam alteram duriore stilo,
in qua, quæstionis summa non discussa,
Dignitatis Sacerdotalis vim deprædicat,
& Regi iram Dei comminatur. Sed
nihil effecit; quin etiam Monachi eam
deferentes admodum contumeliose de-
pulti.

§. XXIV.

Conventus Chinonensis.

I. ep. 140.

Attamen Rex Angliæ Chinone in Terri-
torio Turonensi cum Principibus &
Consiliariorum fidissimis studiosus de-
liberare & inquirere, quid Archiepi-
scopo opponendum esset. Ibi inter lacry-
mas & suspiria amarissime conquereba-
tur, quod Cantuariensis sibi corpus &
animam auferret, ipsi autem, nempe
omnes præsentés, homines essent ve-
cordes